तवच तवैवअज्ञत्वात् लोकदृष्ट्याह वैदेह्याइत्यादि ॥ २७ ॥ विष्टरस्तपस्विनामासनविशेषः ॥ पंचाशद्भिर्भवेद्वत्सातदर्धेनतुविष्टरइत्युक्तेः ॥ २८ ॥ मुनिवदामिषं सूदैर्विशिष्टसंस्कारसंस्कृतंमांसं ॥ तेनेदंमेध्यमिदं स्वादुनिष्टप्तमिदमग्निनेतिवक्ष्यमाणेननविरोधः ॥ तस्य शुद्धमांसपरत्वात् ॥ मुनिवदित्युक्त्या श्राद्धीयादिमांसपरत्वाच्च ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ वन्यानि वानप्रस्थयोग्यकर्माणि ॥ आसेवमानः आचरन् ॥ यद्वा वन्यानि वल्कलानि दधानःवर्तयन् ॥ जीवयन् ॥ ३१ ॥ यष्टिः शाखा ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

देविनूनंनजानीषेमहद्भयमुपस्थितं॥इदंतवचदुःखायवैदेह्यालक्ष्मणस्यच॥२७॥गमिष्येदंडकारण्यंकिमनेनासनेनमे॥विष्टरासनयोग्योहिकालोयंमामुपस्थितः॥२८॥चतुर्दशहिवर्षाणिवत्स्यामिविजनेवने॥कंदमूलफलैर्जीवन्हित्वामुनिवदामिषं॥२९॥भरतायमहाराजोयौवराज्यंप्रयच्छति॥मांपुनर्दंडकारण्यंविवासयतितापसं॥३०॥सपट्चाष्टौचवर्षाणिवत्स्यामिविजनेवने॥आसेवमानोवन्यानिफलमूलैश्चवर्तयन्॥३१॥सानिकृत्तेवसालस्ययष्टिःपरशुनावने॥पपातसहसादेवीदेवतेवदिवश्च्युता॥३२॥तामदुःखोचितांदृष्ट्वापतितांकदलीमिव॥रामस्तूत्थापयामासमातरंगतचेतसं॥३३॥उपावृत्योत्थितांदीनांवडवामिववाहितां॥पांसुगुंठितसर्वांगींविममर्शचपाणिना॥३४॥साराघवमुपासीनमसुखार्तासुखोचिता॥उवाचपुरुषव्याघ्रमुपशृण्वतिलक्ष्मणे॥३५॥यदिपुत्रनजायेयाममशोकायराघव॥नस्मदुःखमतोभूयःपश्येयमहमप्रजाः॥३६॥एकएवहिवंध्यायाःशोकोभवतिमानसः॥अप्रजास्मीतिसंतापोनह्यन्यःपुत्रविद्यते॥३७॥

वाहितां पूर्ववाहितभारां ततःश्रमनिवृत्तये उपावृत्य भुविलुंठनंकृत्वोत्थितां वडवामिव ॥ ॥ ३४ ॥ असुखेन सुखनाशेनार्ता ॥ उपासीनं समीपेस्थितं ॥३५॥ अप्रजाः वंध्या ॥ अतः वंध्यात्वात् भूयःवंध्यादिकं पुत्रवियोगदुःखं नपश्येयं ॥३६ ॥ वंध्यात्वदुःखमितःसुसहमित्याह ॥ एकएवेति ॥ अप्रजास्मीतिमानसशोकाभिनयः समासांताभावोऽनित्यत्वात् ॥ संधिर्वार्षत्वात् ॥ ३७ ॥